

סיפורו של כסא...

הכסא המפורסם ביותר בתולדות מוסיקה הינו כסאו של גלן גולד. הכסא היה חלק המזוהה עם הפסנתרן הקנדי הגאוני שרבים רואים בו את הפסנתרן הגדול ביותר של מאה העשרים. גולד עצמו היה מתעב את התואר – הוא ראה את עצמו כמוסיקאי ומלחין ולא כפסנתרן.

הכסא נבנה על ידי אביו של גלן – ברט גולד כשהפסנתרן היה בשנות הטיפש עשרה שלו וליווה אותו במשך עשרות שנים עד למותו המוקדם בשנת 1982, מספר ימים אחרי יום הולדת ה-50. הישיבה של גלן ליד הפסנתר היתה מאוד לא אורתודוקסית – נמוכה מאוד כך שפניו נגעו כמעט במקלדת. בגלל ישיבה מוזרה זו שום כסא או מושב רגילים לא ספקו את המבוקש. גב הכסא היה מקושט בסמל הקנדי המובהק – עלה מאפל ומנגנון מיוחד המאפשר שליטה מדויקת על גובה של כל רגל.

הכסא הגיע עם הפסנתרן לכל מקום בעולם: למוסקבה בשנת 1957 – גולד היה הפסנתרן הקנדי הראשון שחצה את מסך הברזל וכבש שם את קהל האוהדים הגדול ביותר, בביצועים מדהימים של י.ס. באך ומלחינים מהמאה העשרים. הכסא שימוש אותו בהופעותיו בישראל: בירושלים (שם בגלל הקור ניגן את הקונצרטו השני של בטהובן עם כפפות ולבוש במעיל וצעפים...), תל אביב וחיפה.

הכסא התפרק לאט לאט, הכרית התפוררה אך שום תחליף שהוצע לא נמצא ראוי כיורש לכסא האגדתי. הכסא התחיל לחרוק והווה סיוט של מהנדסי ההקלטות שניסו להקטין את החריקות של הרהיט הותיק, יחד עם הזימזומים השמחים של הפסנתרן שנהג ללוות את נגינתו הנפלאה בליווי קולי פחות מלהיב.... במספר הקלטות לא מעטות נשמעים רעשים מוזרים שהם שירת הברבור של הכסא.

הכסא היה מקור למריבה קשה בין גלן גולד למנצח אגדתי של תזמורת קליוולנד – מאסטר גיאורג סל. סל עצמו נחשב לדמות מפחידה והיה מנצח עריץ וקשוח מאוד. (לא במקרה שם משפחה של רופא שיניים הנאצי בספר/סרט "איש המרתון" הוא סל..). גולד הגיע לקליוולנד לנגן שוב את הסוס הבטוח שלו – קונצרטו מס' 2 של בטהובן. בהפסקה לקראת החזרה עם התזמורת גולד התחיל לכוון את הכסא לגובה המתאים אך ללא הצלחה. החזרה החלה, התזמורת עם המנצח מחכים ובינתיים גולד על הרצפה מנסה לכוון את הכסא.... המנצח האדים מרוב כעס ושתק עד שגולד פנה עליו בחוסר אונים, מיואש על כך שאינו מסוגל לכוון את הכסא... כאן הגרסאות מתחלקות: יש הטוענים שסל אמר לגולד שיכול את אחד הרגליים של הכסא המפורסם לתקוע לו ב... rear end. גרסה שנייה אומרת שסל טען שאם יחתוך 1/16 (מרווח במוסיקה) אינץ' מישבנו של הפסנתרן סוף סוף יוכלו להתחיל בחזרה...

בסופו של דבר המאסטר לא הסכים לנצח בקונצרט המשותף והעביר את השרביט לעוזרו. אומנם כאשר שמע את נגינתו הוא אמר "This nut is genius" (המשוגע הזה הוא גאון).

